

ning, jeg her har nævnt, bliver foretaget i Folketinget.

Justitsministeren (Rytter): Jeg forstaar, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) vil tage Beboernes Interesser i Forsvar, og det er noget, man altid forstaar. Men jeg maa sige, jeg blev overrasket over, at det ærede Medlem netop tog Beboerne paa Ærø i Forsvar, for der vil ikke blive paaført Beboerne paa Ærø nogen som helst Ulejlighed, idet de vedbliver at have en Fuldmægtig derovre, og Dommeren skal rejse over til begge Bitingstederne. Jeg vil derfor tillade mig at spørge det ærede Medlem, om han ikke vil nævne mig blot een Ulempe, som er forbundet netop med denne Sammenlægning. Havde det ærede Medlem nævnt nogen af de andre Sammenlægninger, kunde jeg forstaa det, men jeg vil bede ham nævne blot eet Punkt, paa hvilket Beboerne paa Ærø bliver daarligere stillet. Kun i een Retning bliver de daarligere stillet, nemlig i Henseende til Prestigespørgsmaalet, idet de faar en Fuldmægtig i Stedet for en Dommer.

Ellinger: Jeg skal dertil bemærke, at det betyder jo ogsaa noget, hvad vel navnlig en Præsident for en af Retterne maa erkende; at have en Dommer eller en Fuldmægtig er dog ikke ganske det samme. Men i øvrigt skal jeg henvise den højtærede Minister til, at Betænkningen giver tydeligt Udtryk for, at netop Sammenlægningen af Langeland og Ærø har voldt Betæneligheder, og saa er der ikke noget underligt i, at det ogsaa volder Betæneligheder udenfor Udvalget.

Justitsministeren (Rytter): Det var Betæneligheder af en helt anden Art; det var Betæneligheder i Anledning af, at Beboerne har mistet den ene Embedsmand efter den anden, men det var ikke Betæneligheder med Hensyn til, om der blev voldt Beboerne Ulejlighed. Derfor vil jeg tillade mig endnu en Gang at spørge det ærede Medlem, om han ikke vil sige, hvorledes denne Sammenlægning kan medføre Ulejlighed for Beboerne; for at man ikke faar tilfredsstillet visse Prestigepretentioner, volder jo ikke Ulejlighed.

Ellinger: Naar der er en Dommer paa Stedet, kan jo Befolkningen meget lettere faa sine Sager afgjort, end naar den har en Fuldmægtig. Derfor mener jeg, at man skulde have ladet Beboerne paa Ærø be-

holde deres Dommer og saa eventuelt afskediget Fuldmægtigen.

Justitsministeren (Rytter): Der maa være en Misforstaaelse mellem det ærede Medlem og mig, for Beboerne kan faa de samme Forretninger afgjort paa de samme Tider og paa samme Sted, selv om der kun er en Fuldmægtig. Som det ærede Medlem ved, kan man ikke saadan uden videre møde op for en Dommer og sige, at nu vil man gerne have en Dom; der er foreskrevet bestemte Retsdage her i Landet — det har det ærede Medlem selv været med til at stemme for —, og paa disse Retsdage møder Dommeren derovre. Jeg er derfor endnu ikke klar over, paa hvilket Punkt det ærede Medlem mener, Besværlighederne bliver særlig store.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3, Ændringsforslaget til § 4, § 4, saaledes ændret, og §§ 5—10 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Motorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4705, Fremsættelsen i Tidenden Sp. 681).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Mægaard: I Landstingets sidste Møde behandlede vi ligesom nu et Lovforslag vedrørende Motorkørsel, og jeg tillod mig den Gang at sige, at der paa Rigsdagens Bord forelaa forskellige Forslag om disse Forhold. Det her foreliggende Forslag er et andet af disse og er efter min Opfattelse det, der danner Grundlaget for hele Automobilkørselen i vort Land. Ligesom de øvrige Lovforslag om disse Forhold, vi har til Behandling, har ogsaa dette været underkastet en meget grundig Behandling, før det blev fremsat her i det høje Landsting. Vi har allerede en Lov om Motorkøretøjer, men da Kørselen med Motorvogn er i rivende Udvikling, er det